

Oponentský posudek bakalářské práce

Šárka Steinová, Klášterní velkostatek v Kladrubech během 17. století, UK Praha 2006, 81 s., tabulky, 9 obr. příloh.

Zatímco dlouhá a bohatá historie benediktinského kláštera v Kladrubech přitahovala již od druhé poloviny 19. století pozornost mnohých historiků, především z řad německých badatelů a zvláště pozornosti uměleckých historiků se pak těšila zejména zdejší stavba konventu a kostela, vlastní dějiny kláštera, především jeho hospodářské zázemí, zůstávalo až na výjimky poněkud stranou badatelského zájmu. Jedním z cílů předkládané práce Šárky Steinové byla bezesporu snaha zaplnit alespoň dílčím způsobem tuto mezeru, to znamená představit klášter ve složitém období těsně před třicetiletou válkou, v jejím průběhu a těsně po jejím skončení a seznámit s historií pozemkové držby kláštera v daném období.

Autorka ve své práci vycházela jak z pramenů ústřední povahy uložených v Národním archivu (fondy Stará manipulace, Archiv pražského arcibiskupství, Urbáře, dále z výpisů z desk zemských), tak především z pramenů regionálních uložených jednak ve Státním oblastním archivu v Plzni, v jeho klatovské pobočce (Velkostatek Kladruby 1570-1948), jednak ve Státním okresním archivu v Tachově (Kladruby). Nedílnou součástí práce byla i autorčina práce s prameny vydanými, na prvním místě berní rulou.

Práce je přehledně rozdělena do pěti hlavních oddílů, v nichž se autorka postupně věnuje rozboru pramenů a stávající literatury týkající se dané problematiky, následuje stručná část zabývající se metodikou, jež byla pro zpracování zvoleného tématu použita. Vlastní jádro práce pak představují následující oddíly III. – V. V prvním z těchto oddílů přibližuje Š. Steinová dějiny města a kláštera v průběhu 17. století (se stručným exkurzem do období staršího), v dalším se věnuje hlavnímu prameni, z něhož čerpala pro svou práci, a sice kladrubským pozemkovým knihám, ve třetí části se zabývá majetkovými a hospodářskými poměry kláštera v průběhu 17. století. Na závěr práce jsou připojeny ilustrativní tabulky a obrazové přílohy.

Pokud se týká výše uvedené struktury práce, nelze jí cokoli vytknout – je logicky, jasně a přehledně členěna. Při důkladnějším seznámení se s vlastním textem se však nelze ubránit dojmu, že se autorka dostala při závěrečných pracích do časového tlaku či nevěnovala dostatečnou pozornost finální korektuře. Pomineme-li omyly, jež se občas vyskytnou snad ve všech textech (překlepy, častěji se po sobě opakující výrazy apod.), tak mnohem zásadnější se jeví formulační nepřesnosti a poměrně časté anakoluty. Autorka se, žel, nevyhnula ani

některým věcným omylů (osobně se však domnívám, že vzhledem k jejich charakteru je lze spíše přičíst na vrub nepozorné závěrečné redakci práce) – v případě Michala Španovského (s. 15) uváděného v souvislosti se zástavou přeštického statku se jedná o Michala Španovského, generál Toretensson je Torstensson (s. 25), uvádění některých jmen ve více variantách by si zasloužilo alespoň drobnou vysvětlující poznámku (Anna Laziusová, x Louzicová). Další výtky se týká poněkud výraznější závislosti na citacích, jejichž časté užívání mnohdy neúměrně zatěžuje text. Největší výhrady se však týkají popisu pozemkových knih - nepřehledné, resp. zmatečné užívání termínů foliace, paginace, stránkování, nepřesná charakteristika písma užívaného v pozemkových knihách, absence popisu filigránu (a to i přesto, že byl určen na základě Briquetovy práce). V připojených tabulkách, resp. v tabulce 1, postrádám jasně formulovanou obsahovou specifikaci, rovněž obrazové přílohy (4-9) by si zasloužily jasné popisky. Pakliže tak nebylo učiněno již v poznámkách, tak v seznamu literatury by bylo užitečné uvádět celá jména autorů (jméno i příjmení). Rovněž připojený seznam zkratk by měl být uveden v úplnosti a jednotlivé zkratky ve správné formě (MVGDB).

Závěr: I přes řadu výše uvedených výhrad prokázala Šárka Steinová velmi dobrou schopnost orientovat se v pramenech a literatuře, schopnost s těmito prameny pracovat a vytěžit z nich maximum údajů. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako velmi dobrou či dobrou, v závislosti na ústní obhajobě.

PhDr. Ivana Ebelová, CSc.

V Praze dne 14. května 2006